

Bestemmelsen i § 2, der gaar ud paa, at Rydning, Forhugning eller Vanrøgt af Fredskov, der er sket i Løbet af de sidste 20 Aar inden Lovens Ikrafttræden, kan gøres til Genstand for Paatale, ledsaget af en Forskrift om, hvorledes Skoven skal behandles, synes noget streng, utvivlsomt ogsaa noget for streng. Lad os f. Eks. gaa ud fra, at en Skovejer har besiddet sin Skov, skal vi sige i 12 Aar, og Ejendommen har tidligere været i Hænderne paa en Mand, der har vanrøgtet og forhugget Skoven. Den nuværende Ejer har efter bedste Evne — hans økonomiske Evne er maaske i det hele taget ikke saa overvældende stor — søgt at bøde paa Forholdene, men nu kommer saa det forstlige Tilsyn og bestemmer, hvorledes en saadan Mand har at forholde sig, og saafremt han ikke makker ret overfor den Forskrift, han faar, kan han idømmes en Bøde, der i visse Tilfælde kan gaa op til 10 000 Kr. Det forekommer mig lidt haardhændet, og jeg haaber, at vi i det Udvalg, som jeg skal tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om, maa kunne finde en noget lempeligere Form. Den højtærede Landbrugsminister siger i sin Forelæggelsestale bl. a. følgende: „Idet jeg udtrykkelig skal bemærke, at Forslaget her fremsættes, saaledes som det er udarbejdet af Skovkommissionen“ o. s. v. Jeg ser heri en Tilkendegivelse af, at den højtærede Landbrugsminister vil være med til i et Udvalg at samarbejde om eventuelle Ændringer, ogsaa saadanne Ændringer, som kan gøre Lovforslaget noget mere tiltalende og noget mere lempeligt for Skovejeren.

I § 6 gives der Landbrugsministeren Bemyndigelse til at afholde Udgifterne ved Afholdelse af et ekstraordinært forstligt Eftersyn af de private Skove. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om Kommissionen eller Ministeriet har nogen begrundet Opfattelse af, hvor stort et Beløb der vil medgaa her. Jeg har paa Forhaand en Formodning om, at der vil medgaa ikke saa ganske ubetydelige Beløb, naar man skal foretage et systematisk forstligt Eftersyn af samtlige Skove. Det er i øvrigt et Spørgsmaal, om man ikke burde støtte de Bestræbelser, der tidligere har været fremme her i Rigsdagen i Retning af at yde Statsstøtte til de private Skovforeninger, saaledes at disse under deres egen Ledelse i Lighed med Landboforeningerne kunde skaffe sig den forstmæssige Sagkundskab, de har Brug for. Der blev i 1919 vedtaget et Lovforslag her i Rigsdagen om Stats-

tilskud til Smaaskovforeninger; Loven staa opført i Lovtidende A. for 1919. Denne Lov gaar ud paa, at der kan ydes indtil 2 000 Kr. om Aaret i Tilskud til Skovkonsulentvirksomhed indenfor Skovforeningens Omraade. Det vil være af Interesse i det eventuelle Udvalg at faa Rede paa, hvorledes denne Lov har virket. Jeg kunde tænke mig, at Forholdene havde medført, at det Beløb, der er opført som Maksimumssum, 2 000 Kr., havde vist sig eller vil vise sig at være noget for lille. Jeg skal ikke paa nogen Maade i denne Forbindelse inddrage mig paa nogen Kritik af vore Statsskoves økonomiske Ledelse, thi der kan ved Statsskovenes Drift være Hensyn at tage, som skaber vanskelige Vilkaar for disses gode Økonomi; men jeg har det Indtryk, at Driften af de private Skove kan anlægges med mere Økonomi, end Tilfældet er og ogsaa har været i Statsskovene. Vi kan maaske fra den nedsatte Skovkommission vente et Forslag gaende ud paa, at der ydes yderligere Støtte til Konsulentvirksomhed i de private Skove under Skovejernes Ledelse, men jeg tillader mig ved denne Lejlighed at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, idet jeg tror, at det for den private Skovs Drift i det hele taget vil være heldigt, om man igennem Sammenslutninger i Skovforeninger ordnede sig saaledes, at man fik sit eget forstlige Tilsyn, sin egen sagkyndige Medhjælp.

Under Indtrykket af de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gøre, skal jeg henstille, at man tager under Overvejelse at foretage en Ændring i Lovforslagets § 7, en Ændring, som skulde gaa ud paa, at Loven udløber inden 1. April 1923. Af Bemærkningerne i Lovforslaget ses det jo, at den Kommission, som arbejder med disse Spørgsmaal, og hvis Arbejde er resulteret i det foreliggende Lovforslag, venter at være færdig med sine Overvejelser i Løbet af 1 eller 1½ Aars Tid, og jeg synes da, det var rimeligt, at man tog under Overvejelse at lade dette Lovforslag løbe ud i Stedet for at vedtage den Bestemmelse, der staa i § 5, som gaar ud paa, at Lovforslaget skal forelægges Rigsdagen til Revision. Jeg skal i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Mads Jensen (Aale): Det foreliggende Lovforslag er jo af midlertidig Karakter. Forslaget tager Sigte paa at opretholde vore Skove i en god Tilstand. Skovene har lidt under den Pligthugst, der har været under Krigen, og det er ganske givet, at man ikke